

Кървавъ дъждъ

Надали има друго природно явление, което да извиква у суевѣрнитѣ хора по-голѣмъ страхъ, отколкото когато вали червенъ дъждъ. Като смѣтало, че тоя дъждъ е кървавъ, населението въ по-стари времена вѣрвало, че това е Божие наказание и бързало да отиде въ църква — да се разкае за грѣховетѣ си предъ свещеницитѣ. Па не само въ старо време, но и днесъ проститѣ хора треперятъ отъ страхъ, когато вали червенъ дъждъ.

Преди нѣколко години въ едно село въ Калабрия, следъ като духалъ два дена силенъ вѣтъръ, жителитѣ забелязали гжстъ облакъ, който се дигалъ отъ морето. Въ 2 часа презъ деня вѣтърътъ утихналъ, но облакътъ покрилъ вече околнитѣ планини и почналъ да закрива слънцето. Цвѣтътъ му, който отпърво билъ бледочервенъ, станалъ огненъ. Градътъ билъ покритъ съ такъвъ гжстъ мракъ, че въ 4 часа въ кжшитѣ трѣбвало да палятъ лампи. Населението, изплашено отъ тъмнината и отъ цвѣта на облака, бѣгало на тълпи въ църквата. Мракътъ ставалъ все по-дълбокъ, и скоро цѣлото небе добило цвѣтъ на насвѣтляно желѣзо. Отъ време на време проехтявалъ гръмъ, въ въздуха се чувалъ ревътъ на морето, което било 11 километра далечъ отъ селото. Най после